

Κλασική ομορφιά!

Δεν υπάρχει περίπτωση να συναντηθείτε με έναν από τους μεγάλους τελικούς ενισχυτές της Mc Intosh, ή και κάποιον από τους προενισχυτές της, και το βλέμμα σας να μην «παγιδευτεί» για αρκετή ώρα επάνω τους. Η ομορφιά του «κλασικού» είναι κάτι σπάνιο. Όταν όμως βρεθεί, η ομορφιά αυτή δεν κρύβεται. Αυτό ισχύει πέραν πάσης αμφιβολίας για τον MC 602 στον υπέρτερο βαθμό. Μην φαντασθείτε βέβαια ότι δεν ισχύει και για τον C220, εδώ όμως τα πράγματα είναι κάπως πιο «ρευστά». Οι τελικοί ενισχυτές, όπως και να το κάνουμε, έχουν συνδεθεί στη σκέψη μας με κάποιες κατασκευές επιβλητικές, σεβαστών επομένως διαστάσεων, και με τεράστιο βάρος. Κάτι, ας πούμε, σαν τον MC 602.

Οι προενισχυτές, από την άλλη, οφείλουν πλέον να είναι κατασκευές πιο λεπτές και φινετσάτες, καθώς δεν έχουν να κρύψουν και πολλά πράγματα στο εσωτερικό τους. Εκτός βέβαια και εάν είναι λαμπάτοι. Που και πάλι βέβαια... Τέλος πάντων, ας μην κολλάμε εδώ, καθώς τα θέματα αυτά είναι ουσιαστικά άνευ ουσίας. Ο C220, που αποτελεί και το νεότερο μέλος στην οικογένεια της μεγάλης εταιρείας, είναι ένας σεβαστών διαστάσεων προενισχυτής. Για όσους έχουν συνηθίσει τη «γραμμή» των συσκευών της Mc Intosh, σίγουρα θα τους φανεί πολύ πιο όμορφος, πιο φινετσάτος, αλλά και σαφώς πιο «μαζεμένος» σε μέγεθος από κάποιους προγόνους του.

Εμένα προσωπικά η εμφάνιση των προενισχυτών της Mc Intosh μου αρέσει. Είναι μεν αρκετά μεγάλοι σε διαστάσεις, σε καμία περίπτωση όμως δεν είναι αντιαισθητικοί. Η ύπαρξη, εξάλλου, σε αυτές τις συσκευές κάποιων «ευκολιών» που έρχονται από εποχές πολύ μακρινές, όχι όμως και ξεχασμένες, είναι - πιστεύω - ένα υπέροχο extra δώρο. Ειδικά όταν με την παρουσία τους δεν επηρεάζουν αρνητικά τον ήχο. Όπως καταλαβαίνετε, αναφέρομαι ειδικά στα ρυθμιστικά μπάσων και πρίμων που ο C220 διαθέτει, και στα οποία επεμβαίνει κανείς μέσω των δύο μεγάλων περιστροφικών ρυθμιστικών στο αριστερό μέρος της πρόσοψης. Στην περίπτωση του C220, μας δίνεται η επιλογή της παράκαμψης των ρυθμιστικών αυτών, μέσω του πιεστικού πλήκτρου Tone by Pass. Επομένως δεν υπάρχει καμία αρνητική επίπτωση στις ηχητικές επιδόσεις του προενισχυτή.

Κατά τα άλλα, ο C220 τίθεται σε κατάσταση αναμονής (stand by), ενώ διαθέτει και είσοδο (16Ω-250Ω), για ακουστικά. Μια αρκετά μεγάλη και σίγουρα ευανάγνωστη οθόνη μάς πληροφορεί ανά πάσα στιγμή για τις διάφορες λειτουργίες της συσκευής, με ζωηρές ενδείξεις γραφικών μπλε χρώματος. Ο C220, παρά την κλασική του εμφάνιση, είναι ένας υπερσύγχρονος προενισχυτής, και αυτό είναι κάτι που δεν κρύβεται εάν υπάρξει πραγματικά κοντινή «επαφή» μαζί του. Από το πλήκτρο με την ένδειξη set up μπορείτε να ρυθμίσετε κάποιες παραμέτρους που αφορούν τις ενδείξεις της λειτουργίας του. Στο ενδεικτικό πάνελ επίσης ανακοινώνεται και η μικρομετρική στάθμη της έντασης, με αρίθμηση από το 1

μέχρι και το 100. Ο διακόπτης «σίγασης» (mute) θα σας φανεί ιδιαίτερα χρήσιμος κατά τις ακροάσεις με τα ακουστικά σας. Όσο δε αφορά τις εισόδους και τις εξόδους του προενισχυτή αυτού, τι μπορεί να πει κανείς... Καταρχήν υπάρχει μια ισορροπημένη (balanced) έξοδος. Υπάρχουν επίσης και δύο ζευγάρια ισορροπημένων εισόδων, εκ των οποίων η μία αφορά το CD σας και η άλλη το DVD σας. Κατά τα άλλα, οι συνηθισμένες εισοδοί-εξοδοί (με επίχρυσα φυσικά RCA) είναι συνολικά 24, μεταξύ των οποίων και μια είσοδος phono, που όμως αφορά μόνον κεφαλές υψηλής εξόδου (4.5mV). Υπάρχουν επίσης και κάποια data ports μέσω των οποίων να μπορεί όταν γίνει η οποιοδήποτε σύνδεση του προενισχυτή με άλλες συσκευές της εταιρείας για να λειτουργούν όλες μέσω αυτού, αλλά και των επιλογών μέσω κοινού remote control, το οποίο φυσικά ο C220 διαθέτει. Ο C220 είναι ένας λαμπάτος προενισχυτής, αυτό δε που είναι κάτι πραγματικά ξεχωριστό, είναι το πράσινο χρώμα που εκπέμπουν οι λυχνίες του κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους, κάτι που θα πρέπει να συμβαίνει λόγω κάποιων led που λογικά βρίσκονται τοποθετημένα κάτω από τις λάμπες. Σε γενικές γραμμές, ο C220 είναι μια εξαιρετική σε επίπεδο κατασκευής συσκευή, εξοπλισμένη μάλιστα και με κάποια πράγματα που μπορεί για ορισμένους από εμάς να είναι και πολύ χρήσιμα.

Ο Τιτάνας

Εντυπωσιακή η «παρομοίωση», οπωσδήποτε όμως και αντιπροσωπευτική για ένα μηχάνημα όπως ο MC 602. Ο τελικός αυτός ενισχυτής είναι πραγματικά τεράστιος, όχι μόνον σε διαστάσεις, αλλά και σε βάρος, καθώς ξεπερνάει με άνεση τα 70 κιλά! Και από θέματα ισχύος τι να πούμε; Εξακόσια ολόκληρα και καθαρά βατάκια, τα οποία αποδίδονται αναλλοίωτα ακόμα και στα 2Ω! Τίποτε άλλο; Βεβαίως.

Πειράζει που είναι και πανέμορφος; Και μόνον που βλέπει κανείς μπροστά του τα υπέροχα αυτά τεράστια αναλογικά VUμετρα με τον υπέροχο μπλε διακριτικό φωτισμό, κυριολεκτικά «υπνωτίζεται». Κατά τη διάρκεια δε της λειτουργίας, δίνεται η ευκαιρία σε κάποιον να διαπιστώσει πόσο κοντά βρίσκονται τα 6 από τα 600 watt (!), καθώς οι μεγάλες βελόνες στη διάρκεια των μουσικών εξάρσεων καλύπτουν αυτή τη «μικρή» (οπτικά τουλάχιστον) απόσταση, ακαριαία. Αυτό το γεγονός είναι η απάντηση σε όλους αυτούς που αναρωτιούνται εάν και κατά πόσο χρειάζονται τα πολλά watt. Όταν θα δουν και θα ακούσουν τον MC 602 επί το έργον, θα το καταλάβουν αμέσως.

Τα watt είναι σαν τα κυβικά σε ένα αυτοκίνητο. Η ιπποδύναμη και η ροπή που σου προσφέρουν αυτά τα επιπλέον κυβικά, στο 90% των περιπτώσεων δεν θα σου χρειαστούν. Όταν όμως κάποια στιγμή θα πρέπει να προσπεράσεις στην εθνική τον ανεγκέφαλο που οδηγεί στην αριστερή πλευρά του δρόμου, και ο οποίος όταν σε αντιλαμβάνεται ότι είσαι δίπλα του, αντί να κόψει αρχίζει να γκαζώνει ενώ από την απέναντι πλευρά έρχεται η νταλικά, τότε καταλαβαίνεις πόσο χρήσιμα είναι τα επιπλέον κυβικά και η περίσσεια δύναμη.

Κατάμαυρος λοιπόν ο MC 602, με δύο μεταλλικές χειρολαβές στην πρόσοψη, οι οποίες αποδεικνύονται παραπάνω από χρήσιμες, καθώς σε συνεργασία με την τοξοειδούς σχήματος «χειρολαβή» που υπάρχει στο πίσω μέρος, δύο άτομα μπορούν να μεταφέρουν τον εξαιρετικά βαρύ ενισχυτή. Στην πρόσοψη - όπως είπαμε- υπάρχουν τα δύο μεγάλα όργανα που δεσπόζουν με την παρουσία τους. Επάνω ακριβώς από τα δύο VUμετρα βλέπουμε δύο μικρά led, τα οποία ενεργοποιούνται μόνον όταν λειτουργήσει το σύστημα προστασίας του τελικού.

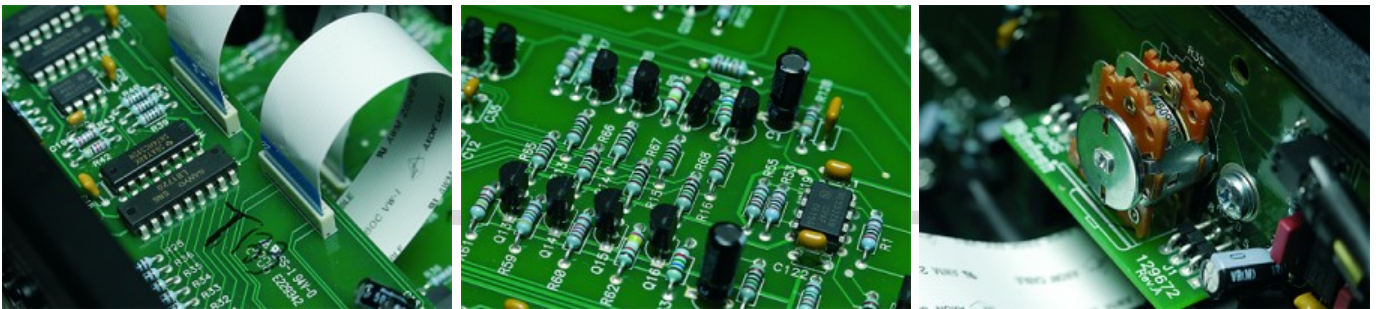
Οι δύο μεγάλοι περιστροφικοί επιλογείς που βρίσκονται τοποθετημένοι κάτω από τα όργανα είναι τριών θέσεων. Από τον αριστερό μπορούμε να επέμβουμε στον φωτισμό, στη λειτουργία των οργάνων ως προς την ισχύ και, τέλος, στην κατάσταση «αναμονής». Από τον δεξιό επιλογέα μπορούμε να θέσουμε τον ενισχυτή σε λειτουργία. Ακριβώς πίσω από την πρόσοψη βλέπουμε συμμετρικά τοποθετημένους τους τρεις ογκώδεις τετράγωνους θωρακισμένους μετασχηματιστές. Αυτοί που καταλαμβάνουν τα άκρα του σασί είναι οι μετασχηματιστές εξόδου μέσω των οποίων υλοποιείται το κύκλωμα εξόδου του κάθε τελικού σταδίου.

Αυτή η σχεδιαστική προσέγγιση (ημιαγωγοί και μετασχηματιστής εξόδου) αποτελεί πατέντα της Mc Intosh και προσφέρει μια σειρά από σημαντικά πλεονεκτήματα σε σχέση με την άμεση σύζευξη των ημιαγωγών εξόδου με το φορτίο. Στο μέσο βρίσκεται ο, σχεδόν διπλάσιος από τους άλλους δύο σε μέγεθος, μετασχηματιστής τροφοδοσίας. Πίσω από τους μετασχηματιστές, ακολουθούν οι πυκνωτές τροφοδοσίας, τα κυκλώματα εξόδου, με τις πλακέτες του κάθε καναλιού τοποθετημένες πάνω στις ευμεγέθεις ψύκτρες που καλύπτουν τις δύο πλευρές, οι οποίες φιλοξενούν φυσικά και τα τρανζίστορ εξόδου.

Οι θερμοκρασίες που αναπτύσσονται στις ψύκτρες ακόμα και όταν ο ενισχυτής λειτουργεί για πολλές ώρες σε μεγάλες εντάσεις, δεν είναι ιδιαίτερα υψηλές, κάτι που καταδεικνύει τη λειτουργία του MC 602 σε τάξη A-B. Η πίσω πλευρά της συσκευής είναι εξίσου ενδιαφέρουσα, καθώς συναντάμε δώδεκα εξόδους ηχείων (!), υλοποιημένες με μπόρνες εξαιρετικής ποιότητας, κάθετα τοποθετημένες. Οι έξοδοι αυτές αφορούν φορτία των 8Ω, 4Ω και 2Ω. Εκτός από τις καθιερωμένες επίχρυσες RCA εισόδους, προσφέρονται και balanced ισορροπημένες εισοδοί, οι οποίες ενεργοποιούνται με διακόπτη επιλογής. Ο ενισχυτής διαθέτει ένα πολύ εξελιγμένο σύστημα προστασίας, αλλά και κύκλωμα soft start για να μην ταλαιπωρείτε τις ασφάλειες του πίνακά σας, κατά την εκκίνηση.

Μουσικό απαύγασμα εμπειρίας

Η γνωριμία μου με τον ήχο και τη σχεδιαστική λογική των συσκευών της Mc Intosh είναι αρκετά παλιά. Πριν από τρία περίπου χρόνια, είχα γνωρίσει τον μικρότερο «αδερφό» του MC 602, τον MC402, ο οποίος ομολογώ ότι με είχε εντυπωσιάσει. Το σίγουρο είναι ότι ο ήχος των συσκευών της αμερικάνικης εταιρείας έχει τον δικό του μοναδικό χαρακτήρα, επομένως -όπως είναι φυσικό- έχει φανατικούς φίλους, αλλά και άσπονδους εχθρούς. Κανείς όμως δεν αμφισβητεί ότι η Mc Intosh έχει άποψη. Δεν έχει σημασία εάν η άποψη αυτή είναι η πιο σωστή. Εξάλλου, ποιος είναι αυτός που μπορεί να ισχυριστεί με απόλυτη βεβαιότητα τι είναι το σωστό όσο αφορά τον ήχο για τον καθένα μας. Σωστή είναι μόνον η πραγματικότητα, η οποία αρχίζει να μεταβάλλεται από το πρώτο κιόλας στάδιο της «παγίδευσης» της. Τα προβλήματα ξεκινάνε από τα μικρόφωνα που θα χρησιμοποιηθούν σε μια ηχογράφιση, και συνεχίζουν ακάθεκτα. Επομένως αυτό που τελικά θα φτάσει σε εμάς γραμμένο σε έναν δίσκο, ό,τι και να κάνουμε, θα απέχει αρκετά «χιλιόμετρα» από την πραγματικότητα. Από εκεί και πέρα, όλα όσα αφορούν το δικό μας χόμπι, είναι κατά βάση θέμα αντίληψης της ηχητικής άποψης, και φυσικά θέμα του προσωπικού μας γούστου κατά τις ακροάσεις.

Η έννοια της αντίληψης μιας «πραγματικότητας» η οποία να πλησιάζει όσο το δυνατόν περισσότερο το γεγονός που απολαύσαμε σε μια αίθουσα συναυλιών, είναι το ιδεατό απόλυτο και τέλειο, αλλά... αυτό σχεδόν πάντα μας ξεφεύγει. Θες από τη μια να είναι οι ηχογραφήσεις, που εκ των πραγμάτων -όπως είπαμε- είναι ατελείς. Θέλεις από την άλλη να φταίει ο χώρος μας, που σχεδόν ποτέ δεν μας «κάθεται» καλά. Μας προκύπτει και λίγο στραβά το «matching» μεταξύ των συσκευών, και τη δένουμε τη βάρκα. Επομένως ένα είναι το ζητούμενο. Να καταφέρουμε κάποια στιγμή να στήσουμε ένα σύστημα με το οποίο να μπορέσουμε, επιτέλους, να ακούμε και να απολαμβάνουμε τη ΜΟΥΣΙΚΗ. Εάν τώρα αυτό το σύστημα μπορεί να μας καλύπτει και σε όλες μας τις μουσικές απαιτήσεις (κάτι βέβαια πολύ δύσκολο), τότε ακόμα καλύτερα. Ιδανικά θα έλεγα. Για να γίνει όμως αυτό, χρειάζεται χρήμα, γνώσεις, πολύς χρόνος εκ μέρους μας, και βασικά μεράκι.

Πριν λοιπόν αρχίσω την οποιαδήποτε περιγραφή του υπό δοκιμή «ζευγαριού», θα σας πω ότι το σετ αυτό απευθύνεται κατά βάση σε αυτούς που ναι μεν δίνουν πολλά, απαιτούν όμως ακόμα περισσότερα, και το κυριότερο, θέλουν να είναι και εντελώς «ξενοιαστοί».

Τι εννοώ με αυτό; Ξενοιαστος είναι συνήθως κάποιος που αισθάνεται σίγουρος, δεν έχει επομένως άγχος. Και κάποιος που διαθέτει έναν τελικό ενισχυτή με την ισχύ του MC 602 μπορεί να είναι σίγουρος ότι δεν υπάρχει ηχείο στην αγορά που ο ενισχυτής αυτός δεν θα μπορεί να το οδηγήσει. Ένα μεγάλο θέμα, λοιπόν, κλείνει εδώ. Από τη στιγμή που έχεις «ξενοιάσει», και διαθέτεις ένα ζευγάρι ηχεία «ανάλογα» της κλάσης του 602, δεν σε απασχολεί πια εάν τα ηχεία αυτά είναι τα B&W800 ή τα Grade Utopia. Έτσι προχωράς με άλλη άνεση, έχοντας κλείσει το «κεφάλαιο» ενισχυτής, ακόμα και εάν κάποια στιγμή σκεφτείς την οποιαδήποτε μελλοντική αναβάθμιση που να αφορά τα ηχεία. Από εκεί και πέρα σε απασχολεί μόνον η «πηγή» και το θέμα του χώρου σου. Τίποτε άλλο απολύτως.

Στη δική μου περίπτωση, τα ηχεία ήταν τα ούτως ή άλλως πανεύκολα για την κλάση και την ισχύ του Mc Intosh, Tannoy TD12, ενώ το υπόλοιπο σύστημα ακρόασης ήταν αυτό που αναφέρω και στο τεστ των ATC. Από εκεί και πέρα, αυτό που πρέπει εκ των προτέρων να σας πω, είναι ότι ο ήχος του σετ της Mc Intosh είναι κάτι εντελώς το ξεχωριστό. Τα μηχανήματα αυτά ξέρουν να παίζουν κατά βάση ΜΟΥΣΙΚΗ, και μάλιστα με τον πιο απολαυστικό τρόπο, χωρίς να ασχολούνται με το εάν η άποψη που παραθέτουν είναι μοδάτη, ή συμβαδίζει με τις επιταγές των καιρών. Σε χαλαρώνουν σε αφάνταστο βαθμό, και ο ήχος τους σε πρώτη φάση μπορεί να χαρακτηριστεί μόνον σαν «αισθησιακός».

Παρά το γεγονός ότι ο ενισχυτής λειτουργεί με τρανζίστορ, ο χαρακτήρας του ήχου μόνον κάτι τέτοιο δεν θυμίζει. Φανταστείτε μια τεραστίων διαστάσεων τρίοδο, με το απίστευτο χαρακτήρα και τον πλούτο των αρμονικών μιας τέτοιας σχεδίασης, αλλά και την εξέχουσα μουσικότητά της. Φανταστείτε τώρα αυτή την τρίοδο να διαθέτει έναν ρυθμό, και ένα περιεχόμενο χαμηλών, που μετακινεί από τη θέση τους τα έπιπλα στο σαλόνι σας. Ένας ωκεανός πεντακάθαρης πανίσχυρης «κρυστάλλινης» δύναμης, με απίστευτες δυνατότητες ανάλυσης, απαλλαγμένης από την παραμικρή υπόνοια «κόκκου»,

αλλά και οποιαδήποτε δυναμική παραμόρφωση. Η μουσική εμφανίζεται μέσα από την απόλυτη σιωπή, εκτοξεύεται σε απίθανα δυναμικά ύψη, και μετά χάνεται πάλι μέσα στη σιωπή. Και πάλι όμως αυτά όλα που σας λέω, δεν μπορούν να περιγράψουν το κυριότερο χαρακτηριστικό στον ήχο αυτού του σετ της Mc Intosh.

Το πιο ξεχωριστό σημείο είναι η «αντίληψη» και η απεικόνιση των χρειών. Ακούσ ας πούμε τον Audia Flight 100, σε κάποιο κομμάτι, και σχολιάζεις τις παραμέτρους που σε οδηγούν σε αυτό το υπέροχο αποτέλεσμα. Ακούσ μετά το ίδιο κομμάτι με τον MC 602, και διαπιστώνεις ότι το αποτέλεσμα είναι εξίσου υπέροχο, με

εντελώς όμως διαφορετικό τρόπο δοσμένο. Ή να σας το πω κάπως αλλιώς. Ακούσ το Caruso από τον Lucio Dalla και ανατριχιάζεις. Ακούσ μετά το ίδιο κομμάτι από τον Pavarotti, και φυσικά παθαίνεις επίσης ένα... σοκ. Για άλλους φυσικά λόγους. Άντε μετά να σου πουν να ξεχωρίσεις ποιον από τους δύο προτιμάς. Την απίστευτη ερμηνεία και τη βαθιά εσωτερικότητα του ενός Ιταλού ή τις αστείρευτες φωνητικές δυνατότητες του άλλου «τεράστιου» επίσης Ιταλού; Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα. Εκεί τα μπλέκεις, και φυσικά διαλέγεις -εάν μπορείς- και τους δύο. Εάν δεν μπορείς να έχεις και τους δύο, διαλέγεις

αυτόν που εσύ προτιμάς. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τα Mc Intosh. Εθίξασαι στον ήχο τους, και μετά, αν και κάποιο άλλο μηχάνημα σε καλύπτει εξίσου καλά, θέλεις και πάλι να τα ακούσεις. Να σου πουν την άποψή τους. Με λίγα λόγια, σε κατακτάνε και μετά δεν μπορείς να τα αποχωριστείς. Είναι αυτό που θα έλεγα η «άλλη» περιγραφή μιας κατάστασης. Δηλαδή πεντακάθαρες, κρυστάλλινες υψής μεσαίες συχνότητες που λάμπουν, εντούτοις όμως είναι και αρκετά διακριτικές, χωρίς την παραμικρή τάση επιβολής, και φυσικά μουσικότητες.

Οι χροιές, όμως, απίστευτες. Μην μου ζητήσετε να σας τις περιγράψω. Αυτό είναι ένα λεπτό σημείο που δεν περιγράφεται. Όπως επίσης η μουσική φινέτσα τους σαν σύνολο. Και αυτή είναι δύσκολο να

περιγραφεί. Είναι σαν να προσπαθώ να σας εξηγήσω γιατί κάποιος ή κάποια είναι γοητευτικός. Εάν δεν τον/τη γνωρίσετε εσείς προσωπικά, δεν υπάρχει περίπτωση να το εντυφλήσετε σε βάθος, ό,τι και να σας πει κάποιος. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τις δύο συσκευές της Mc Intosh. Και λέω και για τις δύο, γιατί και ο προενισχυτής έχει τον ίδιο ακριβώς ηχητικό χαρακτήρα. Όταν θα συνδεθεί με κάποιον άλλο τελικό ενισχυτή της κατηγορίας του (για τη συγκεκριμένη περίπτωση τον Audia Flight100), ο C220 παρουσιάζεται ιδιαίτερα αναλυτικός ειδικά στην περιοχή των μεσαίων, όπου κυριολεκτικά «λάμπει». Ο χαρακτήρας του νέου αυτού

προενισχυτή της Mc Intosh είναι «αστραφτερός», με απόλυτη όμως αίσθηση του μέτρου, και χωρίς ποτέ να θυσιάζει την εξέχουσα ομολογουμένως μουσικότητά του στον βωμό της ανάλυσης. Τα μπάσα του διαθέτουν εξαιρετικό έλεγχο, σημείο που κάποιες φορές εκπλήσσει ειδικά για υλοποίηση λυχνίας, ενώ και η έκταση στην περιοχή είναι απόλυτα ικανοποιητική.

Ο C220 -όπως εξάλλου και ο MC 602- διαθέτει την απολύτως δική του ηχητική προσωπικότητα, όσο τουλάχιστον αφορά το θέμα των χροιών του. Με όποιο αξιόλογο τελικό και εάν τον συνδέσετε, πιστεύω ότι αυτή η ξεχωριστή του φινέτσα θα φανεί, κάποιες φορές ίσως επιβληθεί, ποτέ όμως και σε καμία περίπτωση αυτό δεν καθίσταται δυσάρεστο. Εάν κάποιος με ρωτούσε για κάποιον άλλον προενισχυτή με παρόμοιο χαρακτήρα, ο μόνος που θα μπορούσε να περάσει από το μυαλό μου είναι ο ιστορικός πλέον Audio Research SP10. Και εκείνος ο προενισχυτής διέθετε τον ίδιο λυρικά αισθησιακό χαρακτήρα. Τον ίδιο πλούτο αρμονικών, καθώς και επίσης ένα υπέροχο στάδιο phono, κάτι που και ο C220 επίσης διαθέτει. Εάν ενδιαφέρεστε για κάτι πραγματικά διαφορετικό, κάτι με απόλυτα ξεχωριστή «προσωπικότητα», και εάν φυσικά μπορείτε να κινηθείτε σε μια τόσο υψηλή κατηγορία, πρέπει οπωσδήποτε να γνωρίσετε αυτό το θαυμάσιο δίδυμο. Εάν συμβεί αυτό, και εάν διαθέτετε κάποιο πραγματικά αξιόλογο ηχείο, τότε να είστε σίγουροι ότι ο C220 και ο MC 602 θα σας οδηγήσουν σε κάποιους εντελώς καινούργιους δρόμους μουσικής απόλαυσης.

Υπέρ:

Για τον προενισχυτή: Υπέροχες χροιές, ανάλυση, μουσικότητα. **Για τον τελικό:** Πανίσχυρος, ανάλυση, μουσικότητα, χροιές, χαρακτήρας

Κατά:

Για κάποιους συντηρητική "Αμερικάνικη" εμφάνιση.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ**C220**

Απόκρ. συχνότητας: 20Hz – 20 kHz

Αρμον. παραμόρφωση: 0,08%

Μέγιστη έξοδος: 8V RMS Unbalanced 16V RMS Balanced

S/N: 90 dB

Βάρος: 9,5 κιλά

Διαστάσεις: 44,4 x 15,2 x 45,7 εκ.

MC 602

Τάξη λειτουργίας: A-B

Ισχύς εξόδου: 600W 8Ω 600W 4Ω 600W 2Ω

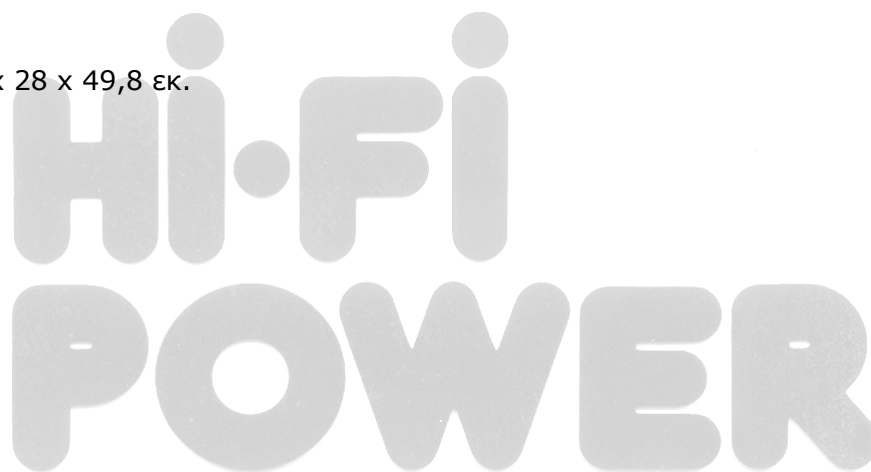
Αρμον. παραμόρφωση: 0,03%

Απόκρ. συχνότητας: 20Hz – 20kHz

S/N: 97 dB

Βάρος: 70 κιλά

Διαστάσεις: 46 x 28 x 49,8 εκ.

Hi-Fi
POWER